

مقایسه تأثیر عصاره مرزه خوزستانی و ویتامین C در پیشگیری از چسبندگی‌های پس از جراحی محوطه بطنی در مدل موش صحرایی

آیدا نجفیان^۱، مرتضی یوسف زادی^۲، آذین علوی^۱، کامبیز امجدی گلپایگانی^۳، سکینه دادپور^۴، علی صفری مرادآبادی^۵،
صغری فلاحی^{۶*}، آزیتا فرامرزی^۷

۱- متخصص زنان و زایمان، مرکز باروری و ناباروری خلیج فارس، استادیار دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

۲- استادیار دپارتمان بیولوژی دریایی، هیئت علمی دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران.

۳- دامپزشک، اداره کل دامپزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد، کمیته تحقیقات دانشجویی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

۵- دانشجوی دکترای تخصصی پژوهشی مولکولی، مرکز تحقیقات پزشکی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

۶- دانشجوی دکترای بیولوژی باروری، مرکز تحقیقات درمانی و پژوهشی ناباروری، دانشگاه علوم پزشکی بیزد، بیزد، ایران.

*نویسنده مسئول مکاتبات: fallahi.leila@gmail.com

(دریافت مقاله: ۹۲/۳/۲۷ پذیرش نهایی: ۹۲/۷/۲۸)

چکیده

چسبندگی‌های محوطه بطنی عارضه‌ای شایع پس از اعمال جراحی شکم بوده که می‌تواند سبب انسدادهای روده‌ای، درد لگن یا نازایی شود. اعتقاد بر این است که عصاره مرزه خوزستانی می‌تواند در جلوگیری از چسبندگی‌های محوطه داخل شکمی نقش داشته باشد. این مطالعه با هدف مقایسه تأثیر عصاره مرزه خوزستانی و ویتامین C در پیشگیری از چسبندگی‌های پس از جراحی محوطه بطنی در مدل موش صحرایی انجام شد. بدین منظور، ۴۰ سرموش صحرایی ماده بطور تصادفی در ۴ گروه ده تایی به ترتیب: گروه ۱: شاهد، گروه ۲: تیمار با ویتامین C، گروه ۳: تیمار با عصاره مرزه خوزستانی 250mg/kg ، گروه ۴: تیمار با ویتامین C + عصاره مرزه خوزستانی 250mg/kg تقسیم شدند. تمام حیوانات با تجویز داخل عضلانی کتامین به میزان 90 mg/kg بیهوش شده و تحت شرایط استریل (ضد عفونی با بتادین و اصلاح موهای ناحیه شکم) با برش خط میانی در حدود ۳ سانتی متر تحت لایه اپرتوسیون عروقی انجام شد. یافته‌های آزمایش، آسیب‌شناسی بافتی محل چسبندگی از نظر شدت و قوعه فیروز، التهاب و پرولیفراسیون عروقی انجام شد. یافته‌های بافت‌شناسی اختلاف آماری معنی‌داری را بین گروه شاهد و گروه‌های تحت درمان از لحاظ فیروز ($p=0.001$)، التهاب ($p=0.004$) و پرولیفراسیون عروقی ($p=0.0001$) نشان داد. نتایج مطالعه نشان داد که تجویز داخل صفاتی مرزه خوزستانی با دوز 250 mg/kg همراه با ویتامین C به طور مؤثری باعث کاهش شدت چسبندگی داخل شکمی بعد از لایه اپرتوسیون می‌شود.

مجله آسیب‌شناسی درمانگاهی دامپزشکی، ۱۳۹۲، دوره ۷، شماره ۱، پاپی ۲۵، صفحات ۱۷۹۲-۱۷۸۶.

کلید واژه‌ها: مرزه خوزستانی، ویتامین C، چسبندگی شکمی، موش صحرایی ماده

مقدمه

(Rehman et al., 1998; Carty et al., 2000) . در این میان استفاده از ترکیبات گیاهی که دارای خواص آنتی اکسیدانی بالائی هستند، شاید بتواند نقش مفیدی را در پیشگیری از این عارضه داشته باشد. مرزه خوزستانی یک گیاه بومی ایرانی است که بطور گسترده در مناطق جنوبی ایران پراکنده است (Zargari, 1997)، در طب سنتی این گیاه دارای مصارف درمانی از جمله ضدچربی، ضدبacterیایی، ضدالتهابی و آنتی اکسیدانی است. در مطالعاتی که اخیراً انجام شده، اثرات آنتی اکسیدان و ضدالتهابی مرزه خوزستانی نشان داده شده است (Abad et al., 1999; Hajhashemi et al., 2002). طبق مطالعه Farsam و همکاران در سال ۲۰۰۴ حدود ۹۵٪ انسانس روغنی گیاه مرزه خوزستانی حاوی ماده کارواکرول است (Farsam et al., 2004). کارواکرول ایزومر تیمول بوده و بوئی شبیه تیمول دارد که در آب نامحلول ولی در الکل و اتر حل می‌شود. کارواکرول دارای اثرات خدمیکروبی، ضددردی، ضدالتهابی و آنتی اکسیدانی است (Amanlou et al., 2005; Quintans-Júnior et al., 2011). بنابراین، مطالعه حاضر با هدف مقایسه تأثیر عصاره مرزه خوزستانی و ویتامین C در پیشگیری از چسبندگی‌های پس از جراحی محوطه بطنی در مدل موش صحرایی صورت گرفت.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی از ۴۰ سر موش صحرائی ماده موجود در آزمایشگاه سلول‌های بنیادی بندر عباس، در محدوده وزنی ۲۰۰ تا ۲۵۰ گرم استفاده گردید. مطالعه در آزمایشگاه دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان انجام شد.

چسبندگی‌ها به طور معمول پس از اعمال جراحی در خلال پروسه ترمیم یا بهبودی دیده می‌شوند (Becker, 2004 and Stucchi, 2004). فرایند چسبندگی طی یکسری عوامل بیومکانیکی شکل می‌گیرد که شامل التهاب، رگ‌زایی و ترمیم بافت است (Asadi et al., 2013). عوارض طولانی مدت چسبندگی‌ها شامل انسداد روده باریک، درد مزمن لگنی، نازایی و جراحی مجدد شکم می‌باشد. مکانیسم چسبندگی یک روند التهابی در طی پروسه بهبود در هنگام آسیب صفاق است. در شرایط غیر طبیعی از قبیل ایسکمی، باندهای فیبری باقی خواهند ماند و سبب تشکیل چسبندگی خواهند شد (Tulandi et al., 1988; Becker and Stucchi, 2004; Asadi et al., 2013) . شیوع این گونه چسبندگی‌ها پس از جراحی‌های شکمی و لگنی زیاد بوده و هزینه سنگین آن بر بیمار و سیستم سلامت قابل کتمان نیست. بنابراین تلاش در جهت جلوگیری از ایجاد و یا به حداقل رساندن شدت آنها باید مدنظر باشد (Menzies and Menzies, 1993). علاوه بر تکنیک دقیق جراحی، روش‌های متعددی برای جلوگیری از تشکیل چسبندگی مورد استفاده قرار گرفته که شامل درمان با داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی، عوامل فیبرینولیتیک، آنتی‌بیوتیک‌ها و غیره می‌باشند که هیچکدام از این روش‌ها کاملاً مؤثر نبوده‌اند (Menzies, 1992). در مطالعات زیادی رادیکال‌های آزاد اکسیژن به عنوان عامل اصلی تشکیل چسبندگی شناخته شده‌اند. رادیکال‌های آزاد سبب آسیب بافت‌های سالم شده و در پی آن چسبندگی شکل می‌گیرد (Portz et al., 1991). مطالعات اخیر نقش ویتامین C را به عنوان آنتی اکسیدان مؤثر در پیشگیری از چسبندگی پس از جراحی نشان داده‌اند

با برش خط میانی در حدود ۳ سانتی‌متر تحت لپاراتومی قرار گرفتند. محوطه داخل شکم نمایان شده و سپس دیواره داخلی شکم توسط پنس خراشیده شد. در گروه یک (شاهد) بعد از انجام تخریش، ۱۰ میلی‌لیتر نرمال سالین، در گروه دو 250 mg/kg ویتامین C، در گروه سه 250 mg/kg عصاره استریل مرزه خوزستانی در داخل صفاق ریخته شد و در گروه چهار از ترکیب ویتامین C و مرزه خوزستانی در مقادیر یاد شده استفاده گردید. در نهایت برش شکم در دو لایه با نخ سیلیک ۴/۰ و نایلون ۴/۰ بخیه گردید. کلیه جراحی‌ها توسط یک نفر انجام گردید. دو هفته بعد تحت شرایط مذکور دوباره لپاراتومی انجام شد و براساس جدول ۱ (Mazuji et al., 1964) شدت چسبندگی تعیین گردید. کمیته نظارت بر حقوق حیوانات اداره کل دامپزشکی استان بر تمامی مراحل اجرای طرح نظارت مستقیم داشت.

حیوانات در شرایط استاندارد (۱۲ ساعت روشنائی، ۱۲ ساعت تاریکی) و در قفس‌های توری نگهداری شدند و در تمام مدت دسترسی آزاد به آب و غذا داشتند. برای تهیه عصاره با استفاده از حلal متابول مواد موثره از گیاه مورد نظر استخراج گردید. بدین منظور مواد گیاهی به مدت ۲۴ ساعت در حلal خیسانده و در ادامه با کمک کاغذ صافی حلal استخراجی از تفاله گیاه جدا شد. سپس با کمک دستگاه روتاری اوپوریتور حلal خشک شده و عصاره تام بدست آمد. بعد از وزن کردن عصاره تام رقت مناسب از آن تهیه شد. جهت انجام آزمایش حیوانات به ۴ گروه ۱۰ تایی تقسیم شدند: گروه ۱: شاهد، گروه ۲: تیمار با ویتامین C، گروه ۳: تیمار با عصاره مرزه خوزستانی، گروه ۴: تیمار با ویتامین C + عصاره مرزه خوزستانی. ۱۲ ساعت قبل از جراحی حیوانات در حالت ناشتا قرار گرفتند ولی دسترسی آزاد به آب داشتند. تمام حیوانات با تجویز کتامین داخل عضلانی 90 mg/kg بیهوش شده و تحت شرایط استریل (ضد عفونی با بتادین و اصلاح موهای شکم)

جدول ۱: نوع باندهای چسبنده و درجه چسبندگی

نوع	شدت
بدون چسبندگی	.
چسبندگیهای نازک که با پنس جراحی جدا می‌شود	۱
چسبندگی متوسط که با کشش پنس کمتر از ۵۰٪ جدا می‌شود	۲
چسبندگی متوسط که با کشش پنس بیشتر از ۵۰٪ جدا می‌شود	۳
آسیب غشای سروزی	۴
آسیب عمیق غشای سروزی	۵

آزمایشگاه پاتولوژی فرستاده شد. نمونه‌ها با هماتوکسیلین و ائوزین رنگ‌آمیزی شد. پارامترهای فیروز، التهاب و پرولیفراسیون عروقی (Hooker et al., 1999; Koçak et

پس از کشته شدن موش‌ها بهوسیله جایجاپی مهرهای گردن، از هر گروه به میزان ۰/۲ میلی‌گرم از نمونه بافت دستکاری شده ناحیه بطní برداشته و در فرمالین ۱۰٪ پایدار گردید و جهت انجام آزمایشات بافت‌شناسی به

حاضر اختلاف معنی‌داری را بین گروه شاهد و گروه‌های تحت درمان از لحاظ فیبروز ($p=0.0001$)، التهاب ($p=0.004$) و پرولیفراسیون عروقی ($p=0.0001$) نشان داد. گروه شاهد بیشترین میزان فیبروز و کمترین میزان التهاب و پرولیفراسیون عروقی را دارا بودند (جدول ۲). کمترین میزان تلفات حیوانات در حین و بعد از جراحی متعلق به گروه ۴ بود. در جدول ۳ میزان و شدت چسبندگی در گروه‌ها آورده شده است. تفاوت معنی‌داری بین گروه شاهد و گروه‌های تیمار مشاهده شد ($p<0.0001$). ولی بین گروه‌های تیمار با هم اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. در گروه ۴ (گروه ترکیبی ویتامین C+مرزه خوزستانی)، نسبت به گروه‌های دیگر از لحاظ تعداد چسبندگی‌ها تفاوت معنی‌داری مشاهده شد ($p<0.05$) (جدول ۳). چسبندگی با نمره صفر یا ۱ در گروه شاهد دیده نشد. علاوه بر آن بیشترین چسبندگی در گروه شاهد دیده نشد. در گروه شاهد با نمره ۳ یا ۴ بود. همچنین در گروه ۴ کمترین چسبندگی (۹ مورد نمره صفر و یک مورد نمره یک) بعد از جراحی را در مقایسه با سایر گروه‌های تحت درمان و شاهد نشان داد ($p<0.05$).

al., 1999; Ersoy et al., 2009) به ترتیب زیر درجه‌بندی شد.

صفرا - فیبروزی وجود ندارد ۱ - فیبروز سست وجود دارد ۲ - فیبروز متوسط وجود دارد ۳ - فیبروز سخت وجود دارد. صفر - التهابی وجود ندارد ۱ - وجود سلول‌های غول پیکر و گاه‌گاهی لنفوسيت و پلاسماسل ۲ - وجود سلول‌های غول پیکر و پلاسماسل.

صفرا - بدون پرولیفراسیون عروقی ۱ - پرولیفراسیون عروقی خفیف ۲ - پرولیفراسیون عروقی متوسط ۳ - پرولیفراسیون شدید عروقی.

اطلاعات بدست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS16 آنالیز شد، اطلاعات بدست آمده به صورت فراوانی و درصد بیان شد. متغیرهای کمی یا رتبه‌ای با استفاده از Mann whitney U-test مقایسه شدند. در تمامی موارد مطالعه $p<0.05$ از نظر آماری معنی‌دار شناخته شد.

یافته‌ها

در این مطالعه ۴۰ سرموش صحرایی در ۴ گروه مورد بررسی قرار گرفت که نتایج بافت‌شناسی گروه‌ها در جدول ۱ خلاصه و مقایسه شده است. یافته‌های بافت‌شناسی مطالعه

جدول ۲: نتایج بافت‌شناسی گروه‌ها

نمره				گروه‌ها	تغییرات پاتولوژیک
۳	۲	۱	۰		
۹*	۱	۰	۰	شاهد	
۰	۱	۳	۲	ویتامین C	
۰	۱	۲	۳	عصاره مرزه خوزستانی	فیبروز
۰	۰	۱	۰	عصاره مرزه + ویتامین C	
۰	۱	۱	۸*	شاهد	
۴	۲	۰	۰	ویتامین C	التهاب
۳	۳	۰	۰	عصاره مرزه خوزستانی	
۰	۱	۰	۰	عصاره مرزه خوزستانی + ویتامین C	
۰	۰	۲	۸*	شاهد	
۴	۲	۰	۰	ویتامین C	
۳	۳	۰	۰	عصاره مرزه خوزستانی	پرولیفراسیون عروقی
۰	۱	۰	۰	عصاره مرزه + ویتامین C	

* بین گروه شاهد و گروه‌های تحت درمان از لحاظ فیبروز ($p=0.004$), التهاب ($p=0.0001$) و پرولیفراسیون عروقی ($p=0.0001$) اختلاف معنی‌دار وجود دارد.

جدول ۳: شدت و درصد چسبندگی در گروه ها

گروه ها	تعداد حیوانات	شدت چسبندگی (درصد)				
		۰	۱	۲	۳	۴
شاهد*	۱۰	۰	۰	۱	۴	۵
ویتامین C	۱۰	۰	۴	۰	۱	۶ (۶۰)
عصاره مرزه خوزستانی	۱۰	۴	۲	۳	۰	۶ (۶۰)
عصاره مرزه خوزستانی	۱۰	۹	۱	۰	۰	۱ (۱۰)

* بین گروه شاهد و گروه های تیمار از لحاظ میزان و شدت چسبندگی اختلاف معنی داری وجود دارد ($p < 0.0001$). ولی بین گروه های تیمار با هم اختلاف معنی داری مشاهده نشد.

آن را در کاهش چسبندگی های پس از جراحی اثبات شده است (Rehman et al., 1998). Portz و همکاران در یک مطالعه نقش رادیکال های آزاد را در شکل گیری چسبندگی مورب بررسی قرار دادند. نتایج حاصل از تحقیقات ایشان نشان داد که رادیکال های آزاد اکسیژن سبب آسیب بافت ها شده و در نهایت نقش مهمی در ایجاد چسبندگی دارند (Portz et al., 1991) که با نتایج حاصل از پژوهش حاضر هم خوانی دارد. بنابراین، استفاده از آنتی اکسیدان ها می تواند تأثیر بسزایی در کاهش رادیکال های آزاد داشته و سبب جلوگیری از چسبندگی شکمی پس از جراحی شوند. از آنجائی که خواص آنتی اکسیدانی عصاره این گیاه در بهبود وضعیت باروری موش صحرایی به اثبات رسیده (Haeri et al., 2006) ولی تاکنون در مورد خواص آنتی اکسیدانی این گیاه در پیشگیری از چسبندگی های داخل شکمی پس از جراحی مطالعه ای صورت نگرفته است، شاید از جمله محدودیت های این مطالعه را عدم قیاس یافته های حاصل از این مطالعه با مطالعه مشابه خود (به خاطر عدم انجام مطالعه مشابه در این زمینه) دانست. از آنجائی که عوامل متفاوتی در ایجاد چسبندگی شکمی پس از جراحی نقش دارد، ما در این پژوهش نتیجه گرفتیم که بکارگیری یک روش درمان به

بحث و نتیجه گیری

مطالعه حاضر با هدف مقایسه تأثیر عصاره مرزه خوزستانی و ویتامین C در پیشگیری از چسبندگی های پس از جراحی محوطه بطنی در مدل موش صحرایی در آزمایشگاه بافت شناسی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان صورت گرفت. آسیب شناسی بافتی اختلاف معنی داری را در بین گروه شاهد و گروه های تحت درمان از لحاظ شدت بروز فیبروز، التهاب و پرولیفراسیون عروقی نشان داد. همچنین آمار و ارقام بدست آمده از مطالعه نشان دهنده کمترین میزان تلفات حیوانات در حین و بعد از جراحی در گروه ۴ (گروه دریافت کننده ویتامین C و عصاره مرزه خوزستانی) بود، که می تواند نشان دهنده تأثیر عصاره مرزه خوزستانی به همراه ویتامین C در کاهش چسبندگی های شکمی باشد. نتیجه این بررسی نشان داد که تزریق داخل صفاقی عصاره مرزه خوزستانی به میزان 250mg/kg دو هفته بعد به طور معنی داری شدت چسبندگی شکمی پس از جراحی را کاهش می دهد. ما در این مطالعه برای مقایسه از ویتامین C به میزان 250mg/kg به عنوان یک آنتی اکسیدان استفاده نمودیم، در مطالعات قبلی نقش ویتامین C در کاهش اکسیدان های پلاسمای نشان داده شده و همچنین تأثیر بسزای

نقش مؤثری داشته باشد. بنابراین پیشنهاد می‌شود که مطالعات بیشتری و با دوزهای متفاوت از این عصاره برای اثبات اینکه این گیاه دارویی به عنوان یک مکمل یا جایگزین درمانی مناسب در جلوگیری از چسبندگی‌های شکمی پس از عمل جراحی مؤثر است، صورت گیرد.

سپاسگزاری

این مطالعه حاصل یک کار گروهی چند مرکزی است که توسط دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی هرمزگان و گروه بیولوژی دریابی دانشگاه هرمزگان و اداره دامپزشکی استان هرمزگان انجام شده است. بدین وسیله نویسندهای این مقاله مراتب قدردانی و تشکر خود را از آقای دکتر ذبیح الله غریب، رئیس کل دامپزشکی استان هرمزگان و آقای دکتر کاتبی رئیس مرکز سلول‌های بنیادی هرمزگان به خاطر حمایت و توصیه‌های ارزشمندانه، اعلام می‌دارند.

نهایی جهت جلوگیری از چسبندگی شکمی تأثیر بسزایی نداشته باشد. در عوض ترکیب بکارگیری روش‌های درمانی به طور همزمان می‌تواند نقش موققیت‌آمیزی در پیشگیری از چسبندگی‌های بعد از جراحی داشته باشد. بنابراین ما در این مطالعه از ترکیب داروئی ویتامین C به همراه عصاره مرزه خوزستانی استفاده کردیم. نتایج بررسی حاضر نشان داد که ۹ سر موش صحرائی (۹۰٪) در گروه ۴ بدون چسبندگی شکمی بوده و فقط ۱ موش صحرائی با نمره ۱، چسبندگی شکمی داشته است. مقایسه گروه ۴ از نظر شدت چسبندگی با سایر گروه‌های دیگر درمانی و شاهد تفاوت معنی‌داری را نشان داد. پس چنین نتیجه‌گیری می‌شود که استفاده از ویتامین C همزمان با عصاره مرزه خوزستانی سبب کاهش نمره چسبندگی شکمی پس از جراحی می‌شود. به عبارت دیگر ترکیب بکارگیری همزمان عصاره مرزه خوزستانی و ویتامین C بیشترین تأثیر را در کاهش شکل‌گیری چسبندگی شکمی داشته است. بر اساس یافته‌های این مطالعه می‌توان نتیجه گرفت بکارگیری ترکیب آنتی‌اکسیدان‌ها می‌تواند در کاهش میزان چسبندگی‌های شکمی پس از عمل جراحی

منابع

- Abad, M.A.J., Bermejo, P., Gonzales, E., Iglesias, I., Irurzun, A. and Carrasco, L. (1999). Antiviral activity of Bolivian plant extracts. General Pharmacology: The Vascular System, 32(4): 499-503.
- Amanlou, M., Dadkhah, F., Salehnia, A., Farsam, H. and Dehpour, A.R (2005). An anti-inflammatory and anti-nociceptive effects of hydroalcoholic extract of Satureja khuzistanica Jamzad extract. Journal of Pharmacy & Pharmaceutical Sciences, 8(1): 102-106.
- Asadi, I., Khakpour, S., Borzoie, M., Mahmudi, F. and Fallahi, S. (2013). Matricaria Chamomile: Prevention of Abdominal Adhesions. International Electronic Journal of Medicine, 2(1): 3-10.
- Becker, J.M. and Stucchi, A.F. (2004). Intra-abdominal adhesion prevention: are we getting any closer? Annals of surgery, 240(2): 202.
- Carty, J.L., Bevan, R., Waller, H., Mistry, N., Cooke, M., Lunec, J. and Griffiths, H.R. (2000). The effects of vitamin C supplementation on protein oxidation in healthy volunteers. Biochemical and biophysical research communications, 273(2): 729-735.
- Ersoy, E., Ozturk, V., Yazgan, A., Ozdogan, M. and Gundogdu, H. (2009). Comparison of the two types of bioresorbable barriers to prevent intra-abdominal adhesions in rats. Journal of Gastrointestinal Surgery, 13(2): 282-286.
- Farsam, H., Amanlou, M., Radpour, M., Salehinia, A. and Shafiee, A. (2004). Composition of the essential oils of wild and cultivated Satureja khuzistanica Jamzad from Iran. Flavour and fragrance journal, 19(4): 308-310.

- Haeri, S., Minaie, B., Amin, G., Nikfar, S., Khorasani, R., Esmaily, H., Salehnia, A. and Abdollahi, M. (2006). Effect of *Satureja khuzestanica* essential oil on male rat fertility. *Fitoterapia*, 77(7): 495-499.
- Hajhashemi, V., Ghannadi, A. and Pezeshkian, S.K. (2002). Antinociceptive and anti-inflammatory effects of *Satureja hortensis* L. extracts and essential oil. *Journal of ethnopharmacology*, 82(2): 83-87.
- Hooker, G.D., Taylor, B.M. and Driman, D.K. (1999). Prevention of adhesion formation with use of sodium hyaluronate-based bioresorbable membrane in a rat model of ventral hernia repair with polypropylene mesh-A randomized, controlled study. *Surgery*, 125(2): 211-216.
- Koçak, I., Unlu, C., Akçan, Y. and Yakin, K. (1999). Reduction of adhesion formation with cross-linked hyaluronic acid after peritoneal surgery in rats. *Fertility and sterility*, 72(5): 873-878.
- Mazuji, M., Kalambaheti, K. and Pawar, B. (1964). Prevention of adhesions with polyvinylpyrrolidone: Preliminary report. *Archives of surgery*, 89(6): 1011.
- Menzies, D. (1992). Peritoneal adhesions. Incidence, cause, and prevention. *Surgery annual* 24: 27.
- Menzies, D. (1993). Postoperative adhesions: their treatment and relevance in clinical practice. *Annals of the Royal College of Surgeons of England*, 75(3): 147.
- Menzies, D. and Ellis, H. (1990). Intestinal obstruction from adhesions--how big is the problem? *Annals of the Royal College of Surgeons of England*, 72(1): 60.
- Portz, D., Elkins, T., White, R., Warren, J., Adadevoh, S. and Randolph, J. (1991). Oxygen free radicals and pelvic adhesion formation: I. Blocking oxygen free radical toxicity to prevent adhesion formation in an endometriosis model. *International journal of fertility*, 36(1): 39.
- Quintans-Junior, L.J., Guimaraes, A.G., d. Santana, M.T., Araujo, B.E., Moreira, F.V., Bonjardim, L.R., Araujo, A.A., Siqueira, J.S., Antoniolli, A.R. and Botelho, M.A. (2011). Citral reduces nociceptive and inflammatory response in rodents. *Revista Brasileira de Farmacognosia*, 21(3): 497-502.
- Rehman, A., Collis, C.S., Yang, M., Kelly, M., Diplock, A.T., Halliwell, B. and Rice-Evans, C. (1998). The effects of iron and vitamin C co-supplementation on oxidative damage to DNA in healthy volunteers. *Biochemical and biophysical research communications*, 246(1): 293-298.
- Tulandi, T., Hum, H.S. and Gelfand, M.M. (1988). Closure of laparotomy incisions with or without peritoneal suturing and second-look laparoscopy. *American Journal of Obstetrics & Gynecology*, 158 (3 Pt 1): 536-537.
- Zargari, A. (1997). Iranian medicinal plants. Tehran: Tehran University Publications.

Post surgical adhesion prevention: Vitamin C or Satureja Khuzestanica

Najafian, A.¹, Yosefzadi, M.², Alavi, A.¹, Amjadi Golpayegani, K.³, Dadipoor, S.⁴, Safari Moradabadi, A.⁴, Fallahi, S.^{5*}, Faramarzi, A.⁶

1- Assistant Professor of Obstetrics and Gynecology, Center for Reproductive Persian Gulf, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran.

2- Assistant Professor, Department of Marine Biology, University of heated Hormozgan, Iran.

3- Veterinare, Veterinary Administration Hormozgan, Iran.

4- Student Research Committee, Hormozgan University of Medical Sciences (HUMS), Bandar Abbas, Iran.

5- PhD by Research student of Molecular Medicine, Research Center for Molecular Medicine, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran.

6- PhD Reproductive Biology, Research Center for Infertility Research and Therapy, University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

* Corresponding author's email: fallahi.leila@gmail.com

(Received: 2013/6/17 Accepted: 2013/10/20)

Abstract

Abdominal surgeries can result in intra abdominal adhesions. Since Satureja Khuzestanica is used for its anti oxidant, anti lipid, anti inflammatory and anti bacterial effects, it might also play a role in preventing intra abdominal adhesion. Therefore, this study was conducted in order to assess the effects of this plant compared with vitamin C in the prevention of post surgical intra abdominal adhesions. Forty rats were used for this experimental study and were randomly allocated into 4 groups of 10 rats. Ten ml of 0.9% normal saline, 250 mg/kg vitamin C, 250 mg/kg Satureja Khuzestanica, and both vitamin C plus Satureja Khuzestanica were used for the first, second, third and fourth group, respectively. Mazuji classification and pathology assessment were used to grade the amount of adhesion. According to our findings, vitamin C in addition to Satureja Khuzestanica is effective in preventing abdominal adhesions.

Key words: Satureja Khuzestanica, Vitamin C, Abdominal Adhesions, Female Rat